



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De mirabili modo internæ commotionis, ante raptum spiritus eius. XV

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

ab Angelo Satanae deciperetur; qui in Angelum lucis se transfigurans, frequenter ei apparebat. Si verò propter frequentiam visitantium aliquandò turbabatur; aut propter præsentiam vel contactum quorumlibet inhonestorum, puritas eius maculabatur; ne hæc levis culpa in cædido vellere diu maneret, nec impunita transiret, præfatis Angelicis visitationibus & diuinis raptibus priuabatur.

3. Interdum quoque, cum quibusdam spiritualibus defectibus soli Deo & angelis cognita, in conscientia grauabatur: horum occasione scrupulosè castigata, à consuetis raptibus etiam impediabatur. De quibus in mortariolo cordis contrita, Angelo sancto ductori suo confiteri solebat; sicque humili confessione purgata, ab eodem præcedente ad quæ ducebatur, sequendo properabat. Docebatur autem ab eodem Angelo sancto, qualia sibi & qualia confessori suo deberet confiteri: quia quotidie quotidianos excessus suos confitebatur, iuxta illud psalmistæ verbum: *Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino, & tu remisisti impietatem peccati mei.*

CAPVT XV.

De mirabili modo interna commotionis, ante raptum spiritus eius.

1. **I**n illa indicibili nobis separatione spiritus ab anima, antequam extra se virgo sancta raperetur, primò tantam circa vitalia pectoris & cordis angustiam sentiebat, quòd vix præualens respirare, morituram se aestimabat. Verum postea in huiusmodi spiritualibus raptibus, propter consuetudinem assuefacta, tales angustias non est passa. Cum igitur spiritu ad prædicta loca raperetur, corpus eius quasi mortuum & exanime in lectulo remanebat adeò immobile, quòd si quis illud tetigisset, ipsa non sensisset. Similia quædam leguntur in vita sancti Thomæ de Aquino. Ideo nemo dubitet de veritate nouitatis huius virginis; quæ Deus lætificauit ineffabilibus raptibus suis.

2. Contigit ergo in raptu quodam, vt Angelus apprehensa manu eius, duceret eam vsque ad altare chori beatæ Virginis ecclesiæ Schiedamensis. Cumque ibidem orasset beatam virginem deuotè salutando, ducebat eam Angelus versus orientem, per amœna loca rosarum & liliorum, omniq; genere florum confita, ac aromatibus resperfa. Appropinquans ergo his locis, inuitabatur ab Angelo, vt ingrederetur: sed illa propter reuerentiam eorum non audebat intrare, ne pedibus suis florida prata conculcaret. Tandem Angelo affirmante, quòd non essent ab ea conculcanda, secundum monita eius & inuitationem ingredivas,

870 DE VITA B. LIDEVVIGIS VIRGINIS
sequebatur eum quocunque precedebat. Interdum autem flores
isti tantæ celsitudinis & densitatis erant, quòd ipsa caufabatur se
non posse eos pertransire: ac tunc Angelus eam, sicut quondam
Abacuc prophetam transtulit: ita & eam apprehendens, mox per
eosdem flores in locum, ad quem pergebant, confidenter trans-
ponebat.

CAPVT XVI.

De spiritu prophetia eius, qua multa secreta alijs reuelauit.

1. **C**onstat autem hanc virginem, etiam multa secreta, tam de
viviis quàm defunctis cognouisse; è quibus aliqua pro utili-
tate & consolatione amicorum indicauit: plura verò sub silentio
humiliter referuauit. Siquidem incendium ciuitatis Schiedam-
ensis, longè antè præsciuisse creditur: eo quòd priusquam contingeret,
prouisionem asserum in pariete domus suæ fieri iusserat. Quærentibus ergo cur hoc faceret, dicebat: Quia si incendium
oriretur, tunc facilius eam amotis asseribus exportare foras, &
vltra fossam transficere possent.

2. Igitur anno Domini millesimo quadringentesimo vigesimo
octauo contigit, quòd quidam nauæ de Schiedam pro hælceibus
perrecturi, cœnam magnam socijs & amicis suis ad valedicendum
eis, ipso die S. Arnulphi episcopi & confessoris, studiosè parauerunt;
latantes quidem de præsentibus bonis, nil de futuris malis
formidantes. Peracta itaque cœna, cum ignem sub vasculo circa
parietem arundineum operuissent; tunc ecce circa vndecimam
horam noctis instantis, paulatim incendium exoritur, quod per
reliquum noctis spatium desæuiens processit: ita quòd ferè tota
ciuitas, cum ecclesia & domo fororum ecclesiæ proxima combu-
reretur.

3. Quo facto, quamplures homines ciuitatis illius pro certo
tenebant, hoc grande incendium propter peccata quorundam
hominum contigisse: qui inter cætera peccata, præfatæ imagini
beate Mariæ virginis irreuerentiam exhibuerant. Inter quos erat
femina secularis & dissoluta, sæculi vias latas sequens cum disso-
lutis. Post cuius mortem, sacerdos quidam huic virgini familiaris
petijt ab ea, vt pro se oraret; quatenus ipse aliquid certi, de statu
mulieris defunctæ perciperet. Quod cum virgo annueret, & face-
ret, idem presbyter in visu noctis raptus ad loca infernalìa, vidit
præfatam feminam igneis catenis ligatam, in inferno teneri;
quod & huic virgini, cum stupore referebat & dolore.

CA-